

JOSEF KUBÍK

V ŽÁRU
EROTIKY

O knize **Sexualita bez tabu** (2010) a o autorovi

První kniha Josefa Kubíka vzbudila zaslouženou čtenářskou pozornost. Lze ji rovněž najít v nabídce **iBookstore**. Zde jsou některé čtenářské ohlasy na ni:

Jana, Bratislava, 14. 10. 2010

Som rada, že sa toto vynikajúce dielo dostalo aj na slovenský knižný trh. Mne pomohlo zmeniť náhľad na sexuálne chovanie človeka. Vrele odporúčam.

Marcela, Brno, 14. 10. 2010

Odvážná, působivá, vzrušující, mistrně napsaná kniha. Poučná nejenom pro mladší generaci, ale ocení ji i ta starší. Vřele doporučuji.

Standa, Kroměříž, 11. 9. 2010

Skvělé pro ponaučení, každý nalezne svou pasáž.

Václav, Brno, 9. 8. 2010

Doporučuji všem generacím, každé má co říci, je vzrušující, poučíš se a v posledních kapitolách má překvapující obsah.

Marie, Brno, 28. 7. 2010

Působivé, poučné, vzrušující. Učebnice.

Anna, Hodonínsko, 26. 7. 2010

Kniha zaujala zpracováním – skutečnostmi získanými formou dotazování autora v nejširších vrstvách společnosti. Kniha může sloužit jako učebnice sexuálního chování mezi mužem a ženou. Doporučuji mladším čtenářům, také s manželem litujeme, že se kniha neobjevila dříve. Přeji autorovi další zdařilá díla.

Manželé Jarošovi, Olomouc, 26. 7. 2010

Byla jsem překvapena mimořádně vzrušujícím obsahem, ale nejenom tím. Vlastně mně a mému manželovi pomohla odstranit zábrany, které jsme měli v sexuálním životě. Knihu jsme společně četli a litovali jsme, že se nedostala dříve na pulty našich knihkupectví. Chceme autorovi vyjádřit poděkování a hodně úspěchů v další tvorbě.

Josef Kubík

(1947)

Narodil se v Brně, studoval pedagogiku, historii, psychologii a další obory. Je označován za badatele lidských psychosexuálních projevů, metodologa pro vzdělávání dospělých, pedagoga, cestovatele, fotoreportéra a milovníka přírody. Žije v Austrálii. V roce 2010 vydal svou prvotinu – knihu **Sexualita bez tabu**.

Josef Kubík

V žáru erotiky

2013

Josef Kubík
V záru erotiky

Knihu nabízíme také v aplikaci CARPE DIEM ONLINE.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Všechna práva vyhrazena.

Tato publikace ani její část nesmí být publikována, uchovávána v rešeršním systému nebo přenášena jakýmkoli způsobem (včetně mechanického, elektronického, fotografického či jiného záznamu) bez předchozího souhlasu nakladatelství.

No part of this may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means including information storage and retrieval systems, without permission in writing from the author. The only exception is by a reviewer, who may quote short excerpts in a review.

© *Josef Kubík, 2013*
© *Carpe diem, 2013*

www.carpe.cz
Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-7487-051-4 (epub)
ISBN 978-80-7487-052-1 (pdf)

Několik slov úvodem

Kdo nemiluje erotiku, ten miluje násilí.

Sexuální aktivity člověka, které jsou motivovány nejen reprodukčními pudy, ale především vlastním sexuálním nutkáním, absolutní potřebou, erotickou fantazií, přitažlivostí partnerova těla, citem, vlivem kultury a prostředí nám poskytují řadu odlišně slastných prožitků, pokud je ovšem přijímáme jako dar přírody a nikoliv jako pouhé konzumování letmého zážitku. Pokoušíme se čtenářům otevřeně, věcně a s dávkou vlastních zkušeností a životní moudrosti naznačit jak udržovat vztah dvou lidí, jak jej ochránit před ublížením a jak jej užít k plnohodnotnému a šťastnému životnímu stylu. Neobejdeme se někdy bez kritického pohledu. Láska a vztah je silné pouto a je na nás, abychom jej nepřetrhli něčím, co by nás učinilo nešťastné. Náš věk se prodlužuje a souběžně s tím narůstají nároky na lepší a spokojenější život, pokud možno ve dvou. Musíme si uvědomit, že můžeme prožít s partnerem mnoho let, ba i dlouhá desetiletí a proto klademe důraz na důležitost výběru partnera. Zcela určitě si nekoupíme první automobil, který uvidíme, ale s pečlivostí pátráme po jeho vlastnostech, kvalitách a hledáme jiný nejsme-li spokojeni, avšak v rámci našich představ a možností. Poznání nám dodává zkušenosti a ty potřebujeme nejen u automobilu, ale především pro dlouhý, předlouhý život, který však může být peklem. Z druhého pohledu lze říci, že život je příliš, přespříliš krátký na to, abychom jej promarnili.

Tato kniha navazuje na předchozí publikaci *Sexualita bez tabu* a zabývá se otevřeným pohledem do nitra sexuálního chování člověka našeho století, které se zmítá v nejistotách vývojové fázi po sexuální revoluci. Jedním z charakteristických rysů současného světa je další sexuální exploze, která poukazuje na osvobození od pudových pohnutek a směřuje ke kultivované hravosti, obdivu a objevu vlastního i partnerova těla v rozumové a estetické rovině. Podle našich průzkumů však zjišťujeme, že vyšší úroveň sexuální kultury dosahují jen jisté privilegované vrstvy – tím rozhodně není myšleno vrstvy mocných nebo zámožných, ale těch, kteří jsou schopni vytvořit si vlastní a vysoce kvalitní životní styl...

Konzumní společnost a masová mentalita značně přispívá k vážnému úpadku sexuální kultivace. Tvárné davy směřují hlavní zájem na pouhý a rychle pomíjivý akt. Sexuální hravost a vnímání kouzla erotického zážitku spolu s citem zůstává stále více opomíjeno. Přetechnizované zástupy, následníci dobového charakteru, shledávají sexuální dojmy jen jako bezvýznamné a chvilkové osobní dobrodružství, příležitost k momentálnímu úniku z pasivity či snížení napětí dané okolím. Uvážíme-li, že dnešní sexualita je tvořena kulturou a méně přírodou, jeví se nám zřejmé nebezpečí – hrozba sexuální dekadence. Z našeho výhledového úhlu bychom mohli přirovnat kultivovaný a tvořivý sex k jedné z dalších nejdůležitějších lidských činností – ke stravování. Většinou nehltáme polosyrovou potravu jako lidé pravěku, ale na základě chuťových vlastností vybíráme a připravujeme jídlo, volíme nápoje, zdobíme jídelní stůl, používáme přibory, talíře a vytváříme kulturu stolování. S jídlem se vizuálně mazlíme, vychutnáváme každé sousto, nespěcháme a vnímáme čistý požitek. Věřme, že jen málokdo by měl zájem zaměnit vyspělou kuchařskou kulturu za něco, co by připomínalo „kulturu“ paleolitu. Přestavba sexuálních podnětů je souběžná s existenčními požadavky člověka. Bez nejnovější technologie si nedovedeme představit náš život a velice neradi bychom se vraceli k primitivním nástrojům. V sexuální oblasti dneška však vidíme náznaky některých prvků, které mají zpátečnické tendence – zpět k pouhému zahánění hladu, zpět k primitivním nástrojům... Trvalo tisíceletí, než se z pouhého pohlavního nutkání vyvinulo umění – umění milovat. Lidská sexualita procházela nejrůznějšími úskalími rozdílných společenských období, náboženských předsudků, omezení a často nepochopitelné morálky. Lidstvo dosáhlo ve většině zemí neo-

mezenou sexuální volnost, svobodu orientace a právo na výběr partnera. Dosáhli jsme nejvyššího bodu vzestupu? Kam se bude ubírat sexuální kultura budoucnosti? Doufejme, že sexualita příštích generací přinese to, po čem téměř všichni lidé touží – požitky, krásu a lásku, ale také štěstí a životní spokojenost.

V druhé polovině minulého století nastalo období osvobození od staleté tabuizace sexuálního života. Člověk se oprostil od člověkem vymezených zábran, náboženských i morálních a došel k poznání, že mezi partnery neexistují perverzní počiny, pokud jsou oba ve svém počínání šťastni a cítí užití a pokud jeden druhého nezneužívá – sexuální revoluce. Ještě v padesátých letech byl polibek na stříbrném plátně vrcholem dovolené erotiky, dnešní moderní filmy se téměř neobejdou bez sexuálních scén všeho druhu, často bez jakéhokoli vkusu. Nenasytný žár tělesnosti však pokračuje ve svém osvobozovacím procesu dál. Je možné ještě objevovat sexuální aktivity dosud veřejnosti neznámé? Existuje ještě něco co může působit slast a potěšení? Kam až může spět užívání těla ke spokojenosti partnerů i jednotlivce? Ocitla se erotika na zcestí? Oddělí se sex od citové vazby? Jsou ženy submisivně či masochisticky založeny? Existují opravdové dominantní ženy-bohyně? Je ženská dominance produktem moderní společnosti? Chtějí muži uctívat ženy, chtějí jim sloužit? Jaký je náš přístup k sexualitě? Bojíme se selhání? Zůstane manželství základní buňkou státu? Jsme schopni si eroticky hrát? Stydíme se za svoje sexuální fantazie před partnerem? Jak udržovat vztah v sexuální žádosti? Jsou lidé ve druhém manželství šťastnější? To jsou jen některé otázky, na které se pokusíme najít odpovědi...

Zajisté není třeba zdůraznit význam poznatků v porozumění neviditelných sil přitažlivosti mezi rozdílným pohlavím a při chápání lidské sexuality jako jedné z nejdůležitějších činností člověka za jídlem a spánkem...

Sexuální přitažlivost ženy a muže

Tempora mutantur et nos mutamur in illis...

Časy se mění a my se měníme s nimi...

Verš středověkého původu

Záměrně vynecháme tolik diskutovanou hormonální činnost, genetické vlivy, a ostatní více nebo méně důležité procesy v lidském těle a psychiku člověka. Upřednostníme spíše srozumitelnou a praktickou stránku věci – a havně bez tolik oblíbených anglicko-českých zkomolenin široce užívaných sdělovacími prostředky, politickými činiteli, „moderními“ profesory a těmi, kteří se chtějí nějak odlišovat a povyšovat.

Sledujeme-li vývoj člověka, pak vidíme, že po tisíceletí byl muž uznávanou autoritou ve společném soužití s ženou a dodnes tomu tak je téměř ve všech známých společnostech a kulturách. Muž byl dominantní osobností, pánem domu, rozhodoval o všech záležitostech, byl živitelem rodiny, obvykle měl vyšší vzdělání a znalosti – žena žila pouze v jeho stínu, věrná a ochotná následovat jeho kroky. Při hledání vhodného protějšku měl muž ještě před sto lety příliš málo kritérií, které by byl schopen vyhodnotit jako atraktivnost ženy. K posouzení přitažlivosti zůstával obvykle jen obličej bez líčidel, bez rtěnky nebo jiných zkrášlovacích prostředků, postava byla pečlivě halena módním oděvem, za největší přirozenou ozdobu byly považovány upravené vlasy, ale i ty byly kryty slušivým kloboučkem. Přesto byl pudově motivován k evolučnímu přístupu. Dnešní muž má podstatně větší možnosti identifikovat škálu ženských předností, hledá tu pravou, do které je ochoten investovat citově, finančně, přeje si s ní žít a mít sexuální spojení. Hlava a zejména obličej je důležitým faktorem fyzické přitažlivosti, což potvrzují četné odborné studie. Symetrický obličej a tělo ženy prozrazuje její odol-

nost vůči onemocnění, schopnost, inteligenci, mentální vyrovnanost a dokonce podle symetrie lze určit genetickou historii člověka. Naopak nesouměrnost může přivodit schizofrenii, nespokojenost, mentální poruchy, agresivnost, uzavřenost, zdravotní problémy a tyto ženy většinou píšou levou rukou. Spolehlivým indikátorem zdraví a plodnosti jsou tělesné míry. Ideální poměr bychom mohli označit 0,7, kdy se uvažuje, že obvod boků je 60-80 procent míry pasu. Prsní obvod by měl být shodný s boky, na příklad: 92 cm prsa – 62 cm pas – 92 cm boky. Ženě, která si chce za každou cenu udržet obdiv veřejnosti a sexuální přitažlivost se potýká s téměř nadlidským a mnohdy celoživotním úkolem – stráví průměrně 65 minut denně krášením svého vzhledu líčením a ošetřováním obličeje, údržbou nehtů na rukou a nohou, úpravou a mytím vlasů, odstraňováním nežádoucích chloupků nebo úpravou ochlupení genitálu, masáží, koupelí, cvičením, plánováním diety a další drahocenný čas věnuje četbě časopisů, dávajících nejlevnější recepty jak být krásná. Zajímavá je skutečnost, že každá se chce líbit a přivábit příslušníky opačného pohlaví, ale současně usiluje o eliminování konkurence hrozící v podobě ostatních žen. Odpověď na ožehavou otázku, jak zůstat krásná, mladá a svěží bychom mohli najít alespoň ve dvou starých a zcela odlišných kulturách, ve starověkém Římě a ve Francouzské Polynésii, které se však vzácně shodují v jednom: „žij zdravě, jez zdravě, pij zdravě, spi zdravě a užívej daru těla k sexuálnímu uspokojení.“ Jaké přednosti hledají muži u žen v naší současné kultuře? Inteligenci a smysl pro humor oceňuje až 80 % dotázaných mužů, kvalita těla a obličej 78 %, vlasy 63 %, znalost, vzdělání a zájmy 57 %, sebevědomí a finanční jistota 42 %. Celkový dojem osobnosti ženy, její chování a oblečení požaduje 71 % příslušníků tzv. silného pohlaví.

Muži často hledají reprezentativní typy žen, s kterými se rádi chlubí ve společnosti, mají dobrý pocit když ví, že je jejich dáma obdivovaná a přátelé závidí. Přirovnali bychom takový jev k předvádění nejnovějšího modelu drahého automobilu, který je dostupný jen těm vyvoleným. Tento projev jakéhosi vlastnictví ženy vzbuzující žárlivost okolí je typickou chorobou těch, kteří jsou nějakým způsobem vidět, těch, o kterých se píše v brakových časopisech, mnohých politických činitelů a také těch, kteří se považují za lepší vrstvu. Tito muži si však neuvědomují a ani nechtějí připustit, že jsou vlastně trvale vystaveni obrovskému nátlaku ze strany potencionálních ženiných milenců, že se mnohdy zesměšňují špatným hereckým vystoupením v předstírané lásce, zvláště je-li patrný fyzický a věkový rozdíl herců. Je třeba vzít do úvahy skutečnost, že i když je muž uchvácen vizuálním vnímáním ženské krásy, ocitá se s přibývajícím věkem v situaci, kdy jsou v jeho mysli stupně přitažlivosti proměnné, mohou být přizpůsobeny osobnímu pohodlí, zdraví, zkušenostmi ovlivněné životem, prostředím, osobním záměrem a v neposlední řadě jakýmsi sociálním sebeuvědoměním, které ho varuje před velkým soustem, anebo ho nutí takové sousto pozřít. Jedním malým příkladem může být ekonom jedné velké banky: jako mladý muž přehlížel dívky za přepážkami a snil o ženě s velkým „Ž“. Jeho přání se splnilo, oženil se s jednou krásnou klientkou banky. Leč, manželství ztroskotalo a o dvacet let později se oženil podruhé – s ženou od přepážky... Jiný příklad: mladý muž uspěchal svůj sňatek s bývalou spolužačkou, o které si myslel, že je pro něho jediná na světě. Pak přišel nečekaný osobní rozvoj, hodně práce na veřejnosti a závratná kariéra. Manželka najednou nebyla dostatečně reprezentativní, rozvedl se a oženil se s ženou oplývající fyzickými přednostmi, její mimořádná přitažlivost ho málem zahubila, nebyl schopen čelit množství útoků nápadníků, žárlil, žárlí a zřejmě bude žárlit dokonce společného soužití...

Nechceme kritizovat české profesory zabývající se tématem přitažlivosti ženy a muže a lidskou sexualitou vůbec, ale je zcela patrné, že některé jejich výroky považované často za názory odborníků, obsahují příliš málo životních znalostí, osobních zkušeností s lidmi, jsou totožné s poněkud zastaralými učebnicemi, dosud doporučovanými studentům. Některé poznatky a odborná literatura, odhalující taje muže a ženy, jsou datovány až do roku 1850. Provedené

průzkumy zaostávají za „sexuálně rozvinutými kulturami“ – chybí jim skutečný rozsah lidské sexuální činnosti, přitažlivosti a současných trendů sexuálního života všech skupin. Sexuální chování člověka, jeho vnímání přitažlivosti a vychutnávání smyslnosti je při nejmenším nevy-
sytatelné a u každého jedince svým způsobem unikátní. Neexistují jasně stanovené hranice, hodnoty nebo přesné definice, nelze je vyjádřit matematicky, a přesto se u našich odborníků s tímto neodborným jevem setkáváme. Řešení rovnic týkajících se sexuální přitažlivosti a chování žen a mužů přirovnáváme k marné plavbě lodi uprostřed pouště.

Některé, nepříliš diskutované, součásti přitažlivosti ženy nebo muže mohou být mimo jiné i sexuálně atraktivní hlas, mystická osobnost, dominantní osobnost, submisivní chování, sklony k fetišismu, atraktivnost těla podle představ jiné kultury, tetování a vyskytuje se i přitažlivost k abnormalitám a podobně. Člověk má svá vlastní kritéria, může o nich dobře vědět, zná svoje pocity, anebo dosud není v této oblasti dostatečně obeznámen a může být v jistém okamžiku překvapen vlastní reakcí na erotický podnět, vzbuzený zcela nečekaně, spontánně, přitom neodolatelně.

Před léty započala svoji kariéru půvabná mladá žena v jedné důležité železniční stanici na trati Břeclav – Přerov. V její pracovní náplni bylo přijímat telefonní příkazy od nadřízené složky týkající se určování lokomotiv na vlaky z řídicího centra správy dráhy v Brně. Muž, který měl na starosti lokomotivní hospodářství měl zvláštní, neobvykle hřejivý a mimořádně atraktivní hlas. Každý hovor vzbuzoval v ženě silné vzrušení. Těšila se na každý telefonát a v její mysli se počal pomalu vyvíjet vysněný obraz muže na konci drátu. Pocítila nevýslovnou sexuální touhu a chtěla se s ním osobně setkat. Neváhala cestovat do Brna a navštívila ho v kanceláři, neváhala ho navštívit i doma s vínem na svaření jen proto, že trochu zakašlal při posledním rozhovoru. Vysněný zjev muže se jí splnil. Našla přesně to, po čem tak horoucně toužila. Nastala situace, kdy se rozvíjel nádherný vztah. Vzdálenost mezi dvěma lidmi působila potíže, ale telefon je alespoň částečně spojoval. Až jednou... muž se neozval... a neozval se už nikdy. Měl k tomu pádné důvody a nyní hledá příležitost k tomu, aby se jí omluvil. Pevně věří, že mu bude odpuštěno...

Přitažlivý, řekli bychom sexuálně zbarvený hlas je bezesporu silným magnetem pro ženu i pro muže a nutno podotknout, že je i silnou zbraní, pokud jej umíme vhodně užívat. Několik řádků k mystické osobnosti...

Tahiti, slovo, které samo o sobě tají dech. Tahiti, kde býval sex a rozkoš hlavní náplní života. Tahiti, kde posláním nádherných žen je svádět muže nejsmyslnějším tancem na naší planetě. Setkání s tahitskými ženami je nezapomenutelným zážitkem, vidět je ve víru tance uprostřed teplé noci Pacifiku je pro muže mimořádně přitažlivé a vzrušující, ale držet takovou mystickou osobu v náručí může způsobit zastavení srdeční činnosti. Tyto ženy jsou opředeny záhadou a něčím tajemným, budí už z dálky ostych a posvátný respekt u cizinců. Jejich souměrné postavy okrášlené uměleckým tetováním, dlouhé černé vlasy po pás, ladné pohyby a omamná vůně tipanie a ibišku vyzařující z dekorace jejich těl je atraktivní nejen pro muže, ale budí závist u žen západní kultury. A nebohý muž, návštěvník, zahoří neodolatelnou láskou, která neblaze poznamená jeho dosavadní život, láskou k záhadné ženě, o které dobře ví, že nebude nikdy jeho – je totiž vázán povinnostmi ke svému zaběhnutému všednímu životu.

Stále více mužů přiznává přitažlivost k ženám, jejichž řeč těla signalizuje dominantní osobnost. Tady hraje významnou roli i utajovaná fantazie a opět něco nadpřirozeně tajemného čišičího z neznámé bytosti. Představa být s takovou ženou probouzí mnohdy touhu silnější než je život v manželství a rodině. Krásu ženy pochopitelně hodnotí každý jinak – obyvatel jihoamerické džungle, Papuánc, Číňan, černoch z Nigérie, eskymák, Evropan, městský člověk, obyvatel odlehlé osady, muž žijící na dně společnosti nebo ten, který žije na výsluní. Jedinec je většinou ovlivněn, mimo jiné, náboženstvím, kulturou, prostředím, společenskými normami

a estetickým cítěním. Můžeme tedy snadno pochopit proč se i nejošklivější lidé těší přitažlivosti. Někde je znamením krásy a bohatství obezita, jinde tvar hýždí, jiní dávají přednost prsům a kyčlím slibujícím rodit mnoho dětí, jiní hledí na extrémní výšku, malá chodidla, hubená nebo masivní lýtka, ale také znetvoření částí těla má svůj význam nebo třeba zvětšení velkých stydkých pysků. Moderní doba nabízí moderní způsob krášlení nebo hyzdění těla tetováním, umístováním ozdob do prsních bradavek, pupku, genitálu, zjizvování, cejchování žhavým železem a dokonce se vyskytlo několik případů nasazení pasních obručí na dospívající tělo, aby dívka v dospělosti zůstala v pase štíhlá. Jejím motivem, někdy podporovaným i rodiči, je výhled na kariéru modelky. Raději toto ponechme bez komentáře...

Čím je atraktivní současný muž? Co ženy očekávají, anebo jaký je směr kritérií přitažlivosti daný společností zmítající se v ekonomické krizi? Ženy požadují, aby muži byli ochotni investovat do partnerky a jejich potomků čas, city, peníze, energii, vytrvalou oddanost a zájem o děti i když může být předstíraná. Kritéria volby obsahují posouzení rodinného zázemí, profese, inteligence, ambice a vzdělání. Podobně jako muži, tak i ženy hledí na tělesnou přitažlivost, upřednostňují symetrickou postavu vyzařující zdravím bez anomálií, mužskou vůni těla znásobující sexuální prožitek, dostatek pozornosti a nechají se ovlivnit intuicí o charakteru. Muž, zváben ženou, chtě nechť reaguje svým účelným přístupem ať to nazýváme reprodukčním nebo evolučním a signalizuje svůj zájem. Jedním z prvních vizuálních signálů je identifikace – fyzická kvalita zdravého těla, následuje zdůraznění materiální situace (oblečení, vozidlo, hodinky...), dále psychické hodnoty. Žádná žena neodmítne malou pozornost, dárek, společnou večeři v restauraci a podobně. Žena toto přijímá jako jakousi záruku do budoucna – budu se mít dobře... Doměnkou, že výška je důležitá pro kvalitu muže je naprosto neopodstatnělá a zcestná, je spíše pozůstatkem vlivu levné četby románů červené knihovny pro dívky z první poloviny minulého století, kdy se vždy objevil na scéně spasitel, vybájený černovlasý princ vysoké postavy. Máme nespočet důkazů o mužích postižených nebo malého vzrůstu, kteří byli schopni změnit svět nejen dobýváním území, válkami, objevy, ale i vědeckým přínosem lidstvu – jen dva příklady z mnoha milionů: skromný Bill Gates, nejbohatší muž světa a zakladatel Microsoftu a nejvýznamější filantropista moderní doby přispívající největší měrou k řešení lidské bídy zaviněné kapitalistickým společenským řádem. Profesor Stephen Hawking, jeden z mála lidí chápajících vesmír, je kompletně paralyzován, ale jeho mozek pracuje.

Současný typ muže, který přitahuje pozornost nové ženské generace, se poněkud změnil. Žádá se muž, který je geneticky vybaven schopností přežít ve světě plném neznámých i známých nebezpečných úskalí, požadují se sociální jistoty, v mnoha případech mají materiální zdroj větší váhu než sex a láska, zajištěné postavení a není na škodu přidá-li se i moc. Přednost dostává přirozenost, duchaplnost, nenucenost, smysl pro humor, ale také kultivované chování, příjemný hlas a celkové vzezření. Sympatický obličej hodnotí jako důležitý 68% žen, vlasy 57%, finanční zajištění až 81%, celkový dojem a vkus 70%, znalost a vzdělání 57%, inteligenci 87%... Zdá se, že mluvíme jen o ideálních hodnotách vlastností a fyzického zjevu, což u mnoha jedinců není dosaženo. U těchto lidí je všeobecně známé přirozené ustupování v nárocích na kvalitu partnera jsou-li sami přesvědčeni, že nedosahují žádaných kvalit. Svým způsobem si uvědomují určité, někdy zanedbatelné, nedostatky a sleví ve výběru. Přitahuje je partner, se kterým se cítí v bezpečí, klidu a bez stresu. Tito lidé obvykle neoplývají bohatstvím a přepychem, ale cítí se ve svém životě a vztahu šťastní a mají velice nízké procento rozvodovosti. Nejdůležitější pro všechny je mít vždy dostatek zázemí, vlastní domov a finanční zdroje. Život se pak jeví o hodně růžověji i s běžnými lidskými problémy.

Shrneme-li naše poznatky do několika vět, pak shledáme, že se při hledání partnera v naší společnosti jasně rýsuje primitivní zákon smečky. Samičí pud se projevuje u ženy snahou o dosažení místa na výsluní u vůdce smečky nebo alespoň v jeho blízkosti. Stává se tak vý-

znamnou samicí, která se těší obdivu, lepšímu životu, její děti budou určitě dobře zabezpečeny a moc vysoce postaveného samce ji ochrání před jakoukoliv nepohodou. Číní tak většinou na úkor lásky i sexuální spokojenosti. Hrozí jí však nebezpečí, které si uvědomuje až příliš pozdě – snadno může být nahrazena mladší sokyní, anebo samec může upadnout v nemilost a být zbaven svých výsad ve smečce. Nový vůdce ji určitě nepřijme a přichází neradostné období hořkého zklamání... životní katastrofa.

Sexuální žádost ženy

Solamen miseris socios habuisse dolorum

Útěchou pro nešťastné je mítí přátelé ve strastech.

Latinské úsloví

Shlédneme-li americký film pro pamětníky z padesátých let minulého století můžeme vidět ideální manželský pár, který byl idolem tehdejší společenské morálky. Muž celý den pracuje, žena se věnuje domácnosti nebo ve volném čase plete manželovi svetr. Pán domu přijde večer domů s úsměvem na tváři, políbí manželku a ta ho obskakuje, posluhuje u prostřeného stolu, mají chvíli na rozhovor na téma jaký kdo měl den a jdou unaveni, ale šťastni spát. To se opakuje každý den. Přijde neděle, vyslechnou kázání v místním kostele, poklábosí se známými a někdy se stane, že pak večer projeví muž touhu po troše intimního vzruchu pod pokrývkou. Žena se sice stydí, ale chtějí přece dítě a tak tedy dojde k sexuálnímu styku. Pokud prožije orgasmus, dusí v sobě prožitek, nechce jej dát ve své cudnosti najevo...

Žena je tady postavena do světla sexuálního objektu bez sexuální touhy, potřeby nebo radosti z požitku. Ideální manželský pár se sníží k sexuálním aktivitám za účelem zplodit potomka. Jak by na takové soužití pohlížela dnešní moderní a emancipovaná žena? Odpověď není třeba uvádět, každý čtenář ji zajisté zná.

Dostáváme se k otázkám: je žena obdařena sexuální žádostí, touhou, nutkáním... prožívá sexuální vzrušení, má stejný zájem o sex jako muž?

Nuže tedy, pokusme se najít odpověď. Příroda obdařila muže i ženu rovnocenným zájmem o sexuální aktivity, které nemusí představovat pouhou snahu o plození dětí. Od nepaměti byl sexuální projev mezi dvěma pohlavími součástí prožívání slasti, vychutnávání vlastního i partnerova těla a vyvrcholením přitažlivosti a lásky. Nesmíme zapomenout i přitažlivost ke stejnému pohlaví, která se datuje už do dob babylonské říše a pokračuje přes starořecký kult těla do dnešní doby. Homosexualita se nyní stává téměř módní záležitostí a někdy zachází do sporných sfér, kdy je zákonem povoleno manželství a adoptování dětí. Podle SBS news ze dne 19. srpna 2013 je na Novém Zélandě legálně povoleno uzavírání sňatků mezi homosexuálně orientovanými jedinci. Touto věcí se však nebudeme zabývat. Podívejme se na opačný konec světa, na jinou kulturu, která však byla známá jako kultura sexu – Tahiti... Od prvního osídlování těchto pacifických ostrovů měla žena důležitou roli ve společnosti a vlastně v tomto trendu pokračuje dodnes. Tahitanky sváděly muže smyslným tancem, jejich zpěv měl sexuální tematiku a byly sexuálně aktivní od deseti let. Od ženy se očekávalo zvládnutí umění lascivních pohybů, které byly vyjádřeny erotickým tancem a od muže se očekávalo, že bude opětovat její výzvu ukojením žádosti jejího lůna. Staří Tahitáné měli své bohy z nichž nejuctívanější byl Te Atua (vrchní bůh), který byl považován za soudce života a smrti. Jediný požadavek tohoto boha byla úcta a laskavost člověka k člověku, muže k ženě a opačně. Když roku 1769 přistál kapitán James Cook se svou lodí Endeavour v Matavai Bay byl překvapen krásou přírody, pohostinností a neobyčejnou krásou Tahitánů, jejich těl, kůže, vlasů, zubů, očí a ženy...? ty popsali někteří účastníci objevné plavby doslova jako líbezné za hranice snů. K večerní hostině se dostavily

dívky zahaleny v tógách, které pak odhodily, aby ukázaly svá nádherně modelovaná ňadra, paže a ramena. Byly přirozeně zvědavé, řekli bychom sexuálně vzrušené příchodem bílých návštěvníků. Určitě si čtenář dovede představit hrozné napětí a vzrušení posádky v teplých kabátcích, zvyklé na respektování bible a navíc po dlouhé plavbě, při pohledu na obnažená těla. Ženy, žijící v promiskuitě, se snažily přilákat pozornost a poznat tělesné kvality nepříliš čistotných Evropanů. Nevíme jak reagovaly na jejich odporný zápach – Tahit'anky byly totiž zvyklé koupat se třikrát denně, ráno po probuzení, v poledne a večer, vždy voněly a byly ozdobeny květy ibišku a jasmínu. Domorodci žili jako v ráji ovládaní jenom pocitem hladu nebo chtíčem. Jejich denní činnost sestávala z jídla, pití, tance, zpěvu, rybolovu, sklizení plodů a hlavní náplní byly sexuální aktivity a vždy na otevřeném vzduchu v přírodě. Neměli žádné zábrany, zločin jim byl cizí, stud neznali. James Cook byl zajisté šokován veřejným představením, kdy urostlý muž předváděl sexuální akt s dívkou, jejíž věk nepřesáhl dvanácti let. Ženy dívku pobuzovaly hlasitým pokřikem a přítomná královna Obarea se blaženě usmívala. Tahit'ané jsou dodnes zvyklí vychutnávat nejintimější tělesné požitky volně, nestydí se. Sex je provází prakticky od narození a děti jsou v tomto směru dobře připraveny na život v dospělosti oproti mnohým západním kulturám. Toliko stručný náhled do Pacifiku. Každý si může snadno učinit představu o rozdílnosti přístupu k erotice mezi cnostnými ženami Západu, potlačující svou přirozenost v zájmu dané morálky, a přírodními národy.

Pokračujme však dále a sledujme názor ženy současnosti, kterou je Dr. Angela DeRosa, specializovaná na ženské nemoci. Angela rovněž vidí rovnováhu mezi mužem a ženou týkající se zájmu o sex. Pro většinu mužů znamená sex zbavení stresu, zatímco pracující žena starající se navíc o domácnost potřebuje být nejprve zbavena stresu, aby se dostala do nálady pro sex. Ženy dosahují vysoké úrovně sexuální touhy pokud jsou jejich hormony ve vyrovnaném stavu a těší se citovému a vztahovému zdraví. Agresivní nebo extrémní erotické přání může být někdy dáno hrubým zacházením v minulosti. Lékaři specialisté obvykle nemluví o sexuálních poruchách, ale ženy je mohou mít. Společným důvodem bývá únava, zvláště má-li u sebe malé děti, dále otázka hormonů. Nedostatek touhy může být i nízká hladina testosteronu (ano, ženy je mají také), komunikační problém, pocit nedostatečné blízkosti k partnerovi, mentální nebo psychologické záležitosti, ale také boční efekt některých léčiv. Souhlasí naše čtenářky s tímto stručným vysvětlením? Dejme si trochu odvahy a přistupme k dalším statím, které mohou objasnit více z tajemství ženského těla...

Mnozí odborníci se shodují v názoru, že ženská touha je přímo ovlivněna sociálními a kulturními faktory. Jejich postoj k sexu, různým praktikám a touhám bývá ohraničen prostředím, ve kterém se nacházejí. Přístup a ochota prožívat variabilní prožitky jsou pravděpodobnější než u mužů. Žena svázaná náboženskými normami má však zřetelně menší zájem o sexuální experimenty. Muž obvykle nevykazuje spojitost mezi náboženstvím a přístupem k sexu. Vnímání aktivit je rovněž omezeno solečenskou skupinou a úrovní lidí, se kterými se žena stýká. Co vzruší ženu? Zdá se, že ani ženy nám nedají přesnou odpověď. Byly provedeny různé výzkumy a v některých případech bylo užito filmových erotických záběrů. Dobrovolníci zúčastnění na těchto akcích byli opatřeni citlivými měřicími přístroji dokumentujícími tu či onu část průzkumu. Heterosexuálně zaměřené ženy přiznaly vzrušení při sledování sexu mezi mužem a ženou, homosexuální aktivity mezi ženou a ženou, ale dokonce i při aktivitách dvou mužů. Heterosexuální muži vykazovali vzrušení jen při pohledu na sex muže s ženou a ženy s ženou. Ženy jsou tedy více přístupné k lesbismu než muži k homosexuálnímu vzrušení a bylo zjištěno, že ženy jsou podstatně více náchylné mít sex s mužem i když mají homosexuální orientaci, mohou být obojetné bisexuální, zatímco muži milující muže nemají o styk s ženami zájem. Existuje teze, popisující ženský chtíč jako flexibilní a bývá vyprovokován větším počtem stimulů než mužský. Víme, že často přichází dráždivý impuls daný slovem, erotickou

četbou, posloucháním příhěhu lásky, sledováním filmu, exotickým prostředím, vůní květu, tancem, hudbou, jízdou na kole atd. Někteří odborníci se domnívají, že žena je podstatně lépe vybavena pro monogamii než muž. Monogamie je v naší kultuře nejopatovanější idea, něčím co pomáhá držet společnost pohromadě a chránit před zmatkem. Je geneticky dáno, že rodiče jsou oddáni svým dětem což jim dává smysl soudržnosti. Podle záznamů průzkumu z roku 1991 je možno nahlédnout do vzoru sexuálních styků u vanilla partnerů založených na jejich průměrném počtu. Sex je zpravidla praktikován o víkendech a ve večerních hodinách – 82% žen přiznává, že neměly sexuální touhu, oproti 60% mužů, kteří přistoupili k aktu bez potřebného nutkání. Jeví se nám to jako druh tzv. manželské povinnosti. Ženy mají lepší adaptabilitu k dané situaci a normám snad proto, že nepodléhají stejnému stupni nutkání jako muži. Co chápeme pod označením vanilla vztah? Termín „vanilla sex“ je odvozen od použití vanilkové příchuti jako základu při výrobě zmrzliny. Jde tedy o nejjednodušší druh čisté zmrzliny bez dalších přísad, barev nebo dodatků. Vanilla sex je standartní, základní sexuální chování mezi mužem a ženou. Typickým příkladem a představitelem je všeobecně známá poloha při sexuálním styku „tváří v tvář“, kdy žena leží na zádech, což je tzv. misionářská poloha doporučovaná pro plození dětí těmi, kteří se sexu z náboženských důvodů vyhýbali.

Muž je obvykle dvakrát více vystaven sexuální naléhavosti než žena. Je to dáno přírodou, zjednodušeně řečeno: muž potřebuje sex, žena potřebuje intimitu, cit, hravost a lásku. Muž cítí určitý stupeň provinění při masturbaci zatímco u ženy je tento pocit podstatně nižší. Jen na okraj: podle starších výzkumů duchovních otců a žen zasvěcených bohu bylo zjištěno, že 62% mužů a 49% žen se věnuje sebeulájení. Proviňují se proti své přísaze protože hlas těla je silnější než hlas boží.

Často se objevuje názor vyřčený ženami: „muž by měl vždy zahájit erotické aktivity“. Muž je naproti tomu znevýhodněn pocitem možného odmítnutí, stane-li se iniciátorem aktu, což mívá katastrofální dopad na jeho sebevědomí. Převzme-li žena aktivní úvodní roli vystavuje se rovněž obavám z vžitého morálního pohledu: „chovám se jako děvka.“ Je rozhodně naprostým nesmyslem u heterosexuální dvojice zkoumat stupeň provinění proti morálce nebo být pod ohromnou zátěží možného odmítnutí. Každý prožil určité obavy z prvního sexuálního zážitku nebo s novým milencem, ale s přibývajícimi zkušenostmi se všechno znatelně mění a v případě nějakého „nedorozumění“ se vždy najde schůdná cesta jak jeden druhému vysvětlit vyvstávající problém. Lidé jsou navíc obdařeni darem řeči a ten je nutno v sexualitě používat více než v případě pracovně impotentních politiků. Mezi dvěma lidmi musí být vyvinutý smysl pro naprostou otevřenost, pochopení jeden druhého, respektování fantazií a pravdomluvnost. Dva lidé, kteří se sexuálně přitahují by měli navždy vyškrtnout ze svého slovníku slovo TABU... Možná nás to poněkud překvapí, ale hodně bychom se mohli učit od lesbicky orientovaných žen, jejich přístup jedné ke druhé, jejich signály vysílané partnerce, reakce na vedoucí roli při jejich něžnostech i umění udržovat požitek aktu co nejdéle. Obě partnerky jsou si rovnocenné, nemluví se tady o obavách z morálky, sexuálního nedorozumění, mají jedinnou touhu – užít svých těl k maximálně slastnému prožitku.

Sexuální fantazie mají biologický základ, neovlivnitelný vůlí – ale touhu. Žena, která je vzrušovaná ve svých představách být znásilněná, prožít hrubé zacházení, být submisivní, podřízená, sní o vztahu, kde otroctví by mohlo naplnit její nejtajnější sny, kde fyzická bolest by se měnila ve slast, může dosáhnout úplného vyvrcholení při BDSM scénách nebo v M/s vztahu (M – znamená dominantní partner, Mistress nebo Master... s – představuje submisivní a plně podřízený protějšek, při BDSM hrátkách se užívá i výraz D/s). Daruje svoje tělo muži, který přebírá veškerou aktivitu a totální kontrolu. V dříve vydané knize „Sexualita bez tabu“ jsme obšírně popsali tělesné, sexuální a intimní praktiky spadající do BDSM, které nelze přesně definovat či ohraničit čísly. Jedná se především o lidské sexuálně motivované chování odlišné

od klasického pohlavního styku. Ti, kteří BDSM vyznávají, žijí v unikátním životním stylu naprosté sexuální svobody, jejímž základem je plné sebepoznání. Je nutno podotknout, že tento zdravý erotický proud přitahuje mimořádnou pozornost široké veřejnosti všech kontinentů. Podobně jako rané křesťanství, tak i BDSM bylo zpočátku odsuzováno a zatracováno, ale ať chceme nebo nechceme, dnes představuje toto sexuální hnutí důležitý směr lidských aktivit, které svým širokým obzorem a pojetím užití těla pro maximální psychické i fyzické uspokojení s užitím estetických prvků tvoří novou vyhraněnou třídu těch, kteří si tento styl zamilovali. Touhy, fantazie a nejtajnější přání jsou v BDSM uvažovány jako přirozené a spontánní vyjádření sexuality s psychologickou hodnotou, umožňující uvolnit sexuální a emociální energii, což nelze dosáhnout při provozování tradičního vanilla sexu. BDSM scény, kde je mozek nejerotogennější zónou, nekončí vždy orgasmem – mnohdy končí celkovým uvolněním a sladkým vyčerpáním. Od praktikování BDSM se odvětvila staronová náklonost k bizarnosti, ale o tom se zmíníme později.

Urgentní představa zpravidla vybízí k uskutečnění akce a naopak představa symbolizující určité fantazie na rovině psychiky vyvolává vzrušující podnět. Naplnit sen závisí na kvalitě každého člověka, jeho temperamentu, odvaze k experimentování, ale také na charakteristikách a schopnostech vyrovnání se s morálkou. Každý je sám sobě badatelem jehož motiv je skutečné sebeobjevování. Žena může mít pocit neodolatelnosti, muži po ní touží, ona ví, že je sexuálně atraktivní a v jejím nitru se rýsuje představa být s několika muži, inklinuje k exhibicionismu, morálka ji přestává obtěžovat a hledá možnost uskutečnit své přání. Jiná žena v sobě objeví dominantní sklony a touží muže zotročit, ovládnout a tím vyjádřit svou sílu a moc nad mužem. 21. Století je ve znamení prudkého rozmachu BDSM a díky nejmodernější technice a internetu je značně usnadněn globální kontakt mezi těmi, kteří hledají partnera svých představ a žádané orientace. Podle současných internetových aktivit lze zodpovědně říci, že se téměř čtvrtina světové populace, ve větší nebo v menší míře, zabývá a zajímá o experimenty v sexuálním chování. Rovněž se prudce zvyšuje počet těch, kteří žijí v M/s vztahu, anebo se o něj nějakým způsobem pokoušejí. Podle našeho průzkumu dotazníkovou formou se zaměřením výlučně na BDSM a M/s aktivity, došlo ke zjištění, že mladí lidé do pětadvaceti let nemají zájem žít ve vztahu, kdy je jeden z partnerů výhradně dominantní a druhý výhradně submisivní. Jiná situace je u věkové kategorie 35 až 45 let, která se projevuje pronikavým nárustem počtu zájemců o trvalejší soužití s dominantním nebo submisivním protějškem. Věková skupina od 45 let výše proměňuje svůj zájem o pokročilé M/s soužití. Skládají se většinou z řad rozvedených, životem poučených o manželském stereotypu, bývají spokojeni se svojí kariérou, jsou dostatečně finančně zajištěni a hlavně cítí potřebu volnosti a svobody sexuální orientace bez přetvářky. Všichni ti, kteří jsou submisivní vazbou a přirozeností probuzení k podřízenosti se shodují v jednotném cítění – dosáhli svobody volby, došli k sebeobjevení a sebeohodnocení, v submisivní roli se cítí bezpečněji než v manželství a netouží po změně. Dominantní osobnosti mají úplnou volnost v rozhodování, v ovládnutí, trénování a výchově partnera, cítí se ve své nadřazenosti velice dobře i když někteří zpočátku prožívají stupeň nejistoty. BDSM a M/s vztahy se nám jeví jako privilegované, určené většinou pro zralé jedince.

Utrpení ženy a prokletí muže...

Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.

Na zrození pracují hory, ale narodí se směšná myš.

Horatius

Podíváme-li se do lidské historie z hlediska sexuality, pak vidíme téměř ve všech kulturách neomezenou svobodu až do doby, kdy muž, nikoliv žena, odsoudil sex jako neřestnou záležitost, kterou bylo potřeba držet v přísně ohraničených sférách. Přišlo období středověkého temna a kněží, kteří vysvětlovali zákony boží, považovali za nutné kontrolovat ženy i muže hřešící podlehnutím svým přirozeným pudům. Hřešit bylo a dosud je dovoleno právě těm, kteří se ohání formulou nějakého zákona. Sexuální nutkání a potřeby žen byly ignorovány mužskou nadutostí. Fyzické a citové utrpení žen, které v určité míře přetrvává dodnes, můžeme považovat za nezměřitelné. Mužem vytvořené normy kontrolovaly přirozené chování ženy. Nejlépe vystižené přirovnání spadá do druhé světové války, kdy japonští vojáci přinutili ženy okupovaných oblastí ke svým sexuálním úlevám – žena byla pohým popelníkem, do kterého muž oklepal svůj doutník... Žena byla považovaná za necudnou při odezvě na případný orgasmus. Dodnes toto hodnocení přežívá v muslimských zemích a statisíce žen v těchto kulturách, zejména v Africe, mají amputovaný klitoris. Tento krutý zákrok provádí zručná starší žena bez základních pravidel čistoty. Není žádoucí, aby žena měla sexuální nebo i jiný požitek, není tady prostor pro neřest. V době křížáckých tažení proti islámu v 11. století byla zahájena výroba zvláštního přípravku, který se nazýval pás cudnosti. Rytíři tímto železným zařízením opatřovali své vyvolené, aby jim zamezili pohlavní styk s jinými muži v jejich dlouholeté nepřítomnosti. Věřme, že mnohá chytrá žena slíbila místnímu kováři leccos lákavého a ten ji na oplátku vyrobil náhradní klíč. Evropské kostely se pokoušely i o kontrolu sexuálního chování mužů včetně masturbace. Ještě nedávno kněží učili, že sebeukájení je velkým hříchem a vyzývali matky, aby hlídaly své syny. Masturbace u dívek byla absolutním tabu, ale můžeme říci, že právě kvůli těmto náboženským omezením vznikaly pomůcky umožňující uvolnit základní sexuální potřeby, které se dnes stávají žádaným artiklem a prodávají se v desetimilionech ročně – vibrátory, gumové mužské pohlavní údy, elektricky ovládané hračky a podobně.

Erekce je signálem kvality muže a nelze jej předstírat, na rozdíl od ženského vzrušení. Erekce provází zdravého muže takřka celý život. Žijeme v přeerotizovaném světě, kde je sex důležitým odvětvím ekonomie. I proti své vůli vnímáme stovky inzerátů eroticky zabarvených, sex vidíme v televizi, kinech, časopisech a erotiku nám nabízí i všední život. Ve městě je těchto příležitostí pochopitelně více. Krásná postava ženy, její oblečení a chůze může vyvolat obdiv u mnoha mužů, ale i u žen. Pohled na obnaženou ženskou krásu nevyvolává vždy přímou erekci, ale ta je spíše dána odezvou spojenou se sexuální fantazií adresovanou obdivovanému objektu. Podíváme-li se na procházející se muže a ženy vychutnávající volnost nudistických pláží, nevidíme u mužů náznak ztopoření. Jiná situace nastává v momentě, kdy je muž v klidu a nechá se unést sexuální představou. Erekce bývá probuzena i samovolně, bez erotických pohnutek a dokonce i při výkonu některých povolání. Jejich počet závisí na každém jednotlivci a na daných podmínkách. U někoho to může být třikrát denně a u jiného muže třeba osmkrát nebo dvanáctkrát. Kdybychom se pokusili stanovit roční průměr ztopoření, pak lze říci, že muž je připraven k sexuální aktivitě 1 000 až 8 000 krát nebo i vícekrát. Kolik procent tohoto fyzického a duševního stresu je však naplněno vyvrcholením zůstává velkou otázkou – 1%, 3%, 5%, anebo méně než jedno procento? Dlouhotrvající erekce, která není uvolněna ejakulátem, působí velice neblaze na prostatu i varlata a může vyvolat bolest. Hromadění takových negativních period napětí vyvolává zvětšení prostaty jako primární problém, který se

přidružuje k výskytu onemocnění. Neuvolněný sexuální stres a nadržaná sexuální energie je prokletím mužů – kromě obvyklé špatné nálady, nervozitě, podrážděnosti atd., uvažujeme zde o primárním zdroji mužské agresivity vyjádřené násilím, hrubostí, stupiditou jednání, zločinem počínaje a neakceptovatelným zácházením s ženou a dětmi přes násilné chování obtěžující společnost až po surovost končící i vraždou. Může se projevit řada konfliktních situací, vyznačujících se nesprávným rozhodováním, špatným plánováním, a dokonce se může vyvinout v politickou i ekonomickou hrozbu společnosti. Příroda zkrátka neobdařila muže stejnou sexuální energií jako ženu.

Na základě poznatků ze soužití M/s dvojic, kde je žena zcela dominantní osobností, je zřejmé, že se ona stará o mužovo uvolnění způsobem, který je známý pod anglickým názvem milking. Muž je ve své podřízené roli držen takřka v neustálém sexuálním napětí a touze což ji umožňuje jeho úplnou kontrolu. Pro omezení nežádoucího ztopoření pohlavního údu a případné masturbaci, používá kovové, plastické nebo kožené přípravky, běžně dostupné ve speciálních prodejnách pro dospělé. Muž vybaven takovým druhem „pásu cudnosti“ může chodit bez problému do zaměstnání a dělat jakoukoliv jinou činnost. Pevně zajištěný penis sice může mít náběh ke ztopoření, ale k vlastnímu zvětšení nedojde – není k tomu dostatek prostoru. Některé zvláštní přípravky jsou konstruovány tak, aby vyvolávaly pocit bolesti v případě nežádoucího vzrušení. Nově se používá zvláštní lékařsky odzkoušená nerezová trubice, kterou žena vsune do močové trubice muže a tato udržuje penis v žádané poloze a nedovolí ztopoření. Muž může mít dovoleno prožít vyvrcholení jen tehdy, přeje-li si tak jeho dominantní partnerka. Počet jeho orgasmů a způsob jejich dosažení určuje vždy v M/s vztahu žena a v případě, že by hrozil delší interval mezi ejakuláty, pak přistoupí k uvolnění náplně masáží prostaty prstem skrze otvor konečníku – milking... Muž sice nedosáhne pocit slasti jako z orgasmu, ale je zbaven nahromaděné tekutiny, která volně vyteče jako moč při konání potřeby. Celý proces může trvat od pěti do zhruba dvaceti minut a bývá součástí oblíbených hrátek označených v BDSM a v trvalém vztahu M/s.

Přidejme malý postřeh z jiných končin. Uprostřed Indického oceánu na ostrůvku Malý Andamán žil kmen Ongijů, jedněch z nejmenších lidí na naší planetě. S velkou lítostí užíváme minulý čas – tito lidé, kteří neznali železo, neuměli rozdělat oheň v druhé polovině 20. století a žili způsobem, jakým se žilo před pěti tisíci lety, již neexistují, zanikli, vymřeli... a stalo se tak zcela nedávno v šedesátých až sedmdesátých letech minulého století. Příčin bylo několik, ale to by byla zcela jiná kapitola. Zmiňujeme se o této skupině z jiného důvodu. Muži i ženy se těšili v příjemném klimatu úplné nahotě. Sexuální aktivity mohli mít kdykoliv chtěli. Milovali se volně bez ostychu před ostatními a před dětmi. Jediným úborem ženy byla pohlavní pokrývka z mořské trávy – nakinége, zavěšena v pase. Nantiňalé, tedy rodidla, byla vždy přístupná, pouze muž se postaral o měsíční hygienickou vložku vyrobenou z listů. Úbor muže se tady zaměřil na pouhý kousek látky, který byl upraven do malého váčku a ten si muž pevně utáhl na svém přirození. Velikost váčku působila podobně jako mužský pás cudnosti, nemohlo dojít k nechtěnému ztopoření. Semeno bylo nutno vždy darovat jen a jen ženě... a přesto ženy měly velice nízkou porodnost.

Muži v Pacifiku se tradičně odívali do sukni vyrobených z palmových vláken, přirození nebylo nikdy a ničím omezováno. Suknice kryla případné ztopoření. Pohlavní styk však měli kdykoliv chtěli. Zvyk mužů nosit sukne přetrval na mnohých ostrovech dodnes. Na Viti Levu (Fiji, anebo Fidži) můžeme vidět policisty, vládní úředníky, pracovníky mnoha odvětví – všichni nosí suknice jako součást uniformy nebo společenského oděvu. Podíváme-li se na sousední ostrovy Vanuatu a zvláště na ostrov Malekula, setkáme se se dvěma kmeny, udržující svůj „divošský“ životní styl – Velký namba a Malý namba. Jejich ženy nosí, přes velkou nevoli páterů, jen lehkou palmovou sukýnku, prsa a hrud' zůstává obnažena. Na znamení dospělosti

a schopnosti rodit jsou zbavovány dvou předních zubů. Vstup do dospělosti mužů je dán obřadem zahaleným posvátností. Předkožka penisu je napnuta přes žalud ostrým bambusovým přípravkem a část kůže je jednoduše odříznuta. Později je nasazena na penis bambusová pochva. U kmene Velký namba je pochva (namba) větších rozměrů a je upevněna druhým koncem k opasku. U mužů z kmene Malý namba obal penisu kryje jen nezbytně nutnou část. Je to jediný oděv mužů kromě ozdob. Varlata zůstávají odhalena u příslušníků obou kmenů.

Ve starověkém Řecku, kde se vysoce hodnotila krása mužského těla, bylo považováno za neslušné a naprosto nepřipustné vystavovat na odiv ztopořený penis. Řeční atleti soutěžili ve všech disciplínách nazí dávající na odiv svá těla, nežádoucí ztopoření považovali za potupu. Básníci, kteří na veřejnosti přednášeli verše ve své nahotě a ti, kteří se cítili lépe v cudnosti nebo při symposionu (společném pití), opatřovali své penisy zvláštní ochranou před odkrytím žaludu, procedura se nazývala „kynodesmé.“ Muž napnul předkožku co možná nejvíce přes hlavu pohlavního údu a pevně ji svázal šňůrou. Takto decentně oděný mohl působit na veřejnosti bez obav, že by byl některou z žen vyprovokován ke vzrušení. Římsí otroci bývali někdy podrobni podobnému zákroku, předkožka nebyla svázaná, ale propíchnutá kovovým kroužkem jako velká naušnice což zabraňovalo pohlavnímu styku.

Nadřazenost pohlaví

Naturam expelles furca

Výzeň přírody vidlemi (proti přirozenosti se nedá nic dělat).

Horatius

Pokud se stále ještě projevují rozdíly v sexuální přirozenosti mezi mužem a ženou, pak je zřejmé, že tyto rozdíly budou stále více odhalovány jako předsudky. V mnoha kulturách získávají muži ranější sexuální zkušenosti než ženy. Někteří odborníci uvádějí, že se u mužů vyskytuje větší náchylnost k homosexualitě a jsou vzrušivější pohledem na pornografické obrázky a nahotu žen. Toto není dáno pasivitou ženy, nýbrž dosavadní výchovou, kulturou a prostředím. Stále přetrvává názor, že žena není od přírody dostatečně vybavena sexuálním zájmem, že je méně pudově vybavena a snad proto i více romanticky založena. Víme však, že přístup k sexuálnímu chování obou pohlaví, i když je jeho fyziologie rozdílná, neukazuje na odlišení v sexuální iniciativě nebo ve vychutnávání a frekvenci orgasmů. Z průzkumů Alfreda Kinseye vyplývá, že fyziologické danosti, jež jsou pro sexuální reakce a orgasmus nejdůležitější, jsou u muže a ženy identické.

Muž nebo žena? Které pohlaví má superioritu? Na otázky tohoto druhu bylo po dlouhá staletí odpovídáno zcela přesvědčivě: „muž má přirozenou nadřazenost.“ Bůh stvořil člověka, nejdříve muže Adama a teprve z jeho žebra vytvořil první ženu, Evu. Jednoduchá teorie, které věřilo lidstvo a dosud mnozí z nás věří. Z pohledu biologického vývoje člověka je však patrné, že embryo se začíná vyvíjet v podobě pohlaví ženského nebo mužského v šestém týdnu těhotenství. Zamysleme-li se nad oběma pohlavími, pak zjistíme, že nadřazenost muže, tak jak byla a je stále servírovaná kazatelem, někde politikem, jinde mužem udržující zastaralé přesvědčení, dostává se do temného kouta nejistoty.

V USA a v některých dalších zemích považuje ženu 75% mužů za podřadné pohlaví a také z tohoto pohledu na ni pohlíží. Rovněž 20% žen usuzuje na mužskou nadřazenost. O arabském světě můžeme říci, že muž zůstává naprostou jedničkou i přes veškerá hnutí za práva a svobodu žen. Názory se různí, někdo poukazuje na historická fakta – žena vládla a stále vládne národům. Ano, známe celou řadu zářných příkladů: Elissa, sestra krále Pygmalióna z Tyru (přibližně v dnešním Libanonu) a zakladatelka bohaté starověké velmoci Kartága, jehož zalo-

žení se klade do roku 814 př.n.l., anebo královny ženské říše Amazonek, egyptskou královnu Kleopatru (nar. 69, zemřela 30 př.n.l.), královny v zemích Evropy a na jiných kontinentech, nám blízkou hlavu císařství Marii Terezii (13.5.1717 – 29.11.1780) a mnoho dalších královen následovalo až do dnešních dnů. Společným jmenovatelem však zůstává skutečnost, že svůj trůn většinou získávaly dědictvím nebo politicky motivovaným záměrem. V dnešním politickém boji o moc všechny strany používají nejrůznějších intrik a mnohé sází na prosazování žen do vedení státu. Předpokládají, že budou mít více voličů. Zárný příklad pochází z Austrálie, kde byla nočním červnovým pučem (2011) dosazena na místo ministerské předsedkyně Julia Gillardová. Nebyl to dobrý tah na politickoekonomické šachovnici a přesně o dva roky později byla nucena odstoupit a nahradil ji muž jménem Kevin Rudd. Veřejně činná žena bývá často kritizovaná pro neprůbojnost, pasivitu a pomalost v úsudku, je jí dokonce vytýkáno, že tráví příliš mnoho času svým denním zkrášlováním na úkor vyřizování nutných záležitostí a zpomaluje progres.

Autor několika publikací na ožehavá témata Boyé Lafayette De Mente, vysvětluje, že diskriminace žen nepochází z náboženského učení, rozvinula se přirozeně z genetického naprogramování muže. Když muž vytvořil boha, pak zákonitě bůh vydal ženě status podřízenosti. I když muž je geneticky uzpůsoben být sexuálně agresivní, nezbyvá mu než uznat, že žena oplývá nesrovnatelně vyšší potenci než si on může dovolit.

Žena může mít sexuální styk desetkrát, dvacetkrát snad i vícekrát denně, ať si tak přeje nebo nikoli, nemá totiž žádný problém s erekcí a netrpí vyčerpaností při sexuálním vrcholu jako tomu je u mužů, pokud prožívá orgasmus. Mužova schopnost mít opakovaně vyvrchlení je značně omezena. Erekcce přichází velice rychle, sexuální energie se vybíjí rovněž rychle a po ejakulátu potřebuje notnou dávku odpočinku, aby byl schopen dalšího styku. U mužů starších pětadvaceti a více let se již objevuje několika denní odpočinková perioda jako nutnost. Fyzická potřeba je dočasně naplněna a sexuální touha se stává spíše emocionální. Mužská sexuální arogance vedla po tisíciletí k potlačování ženské role a stále přetrvává. Většina dnešních žen se však těší rovnoprávnosti téměř ve všech směrech. Feministé se snaží dokázat, že žena myslí jinak, je více praktická, nechová se agresivně, vychází z rozumových úvah, má větší smysl pro zodpovědnost, jezdí opatrněji, může vykonávat několik úkonů současně... a... rodí děti. Víme, že 90% odsouzených kriminálníchků jsou muži a ti také tvoří svým nepřístojným chováním největší počet incidentů. Muži jsou také snadněji ovladatelní jsou-li jim interpretovány motivy, které slibují nějakou změnu, nějaké napětí či akci. Podívejme se jen na fotbalové utkání, kde je většina návštěvníků mužského pohlaví, a ti jsou v anonymitě davu tvárnění nějakým vyvolávačem hesel. Motivem může být pouhý sobotní večer, kdy je potřeba se kolektivně opít v oblíbené krčmě, poklábosit třeba o politice a uzavřít den hádkou s opoziční skupinou opilců. Zmiňujeme se jen o jisté skupině mužů, jiní hledají jiné způsoby jak zůstat v tvárném davu. Naštěstí jsou tu i silní jedinci, individualisté, kteří se nedají tvářet masou, ale naopak jako myslitelé ji dovedou usměrňovat nebo ignorovat ve svůj prospěch a jsou schopni jít za svým cílem i proti proudu. Také ženy mají své cíle, mnohdy jsou inspirovány něčím nečekaným, jindy následují radu někoho, koho považují za znalého, jsou odhodlány oddělit se od prostředí, ve kterém se právě nacházejí, motivem může být žášť nebo pomsta, jsou i případy, kdy dají na předpověď věštkyň a vlastně utvářejí svůj osud podle jejího proroctví, na rozdíl od mužů... ti v drtivé většině věštbám nevěří. Podle vyjádření mnoha mužů je žena nevyspytatelná ve svém jednání, náladách, přáních a chování. Mnozí říkají: „je těžké rozumět jejím vrtochům.“ Ponechme toto nařčení na úvaze čtenáře, nebudeme se nyní zabývat myšlenkovými pochody ženy, ale dovolíme si přidat trochu humoru, který vyřknul jeden psycholog, při přednášce na univerzitě: „Znáte pohádku o zlaté rybce? Povím vám ji... Rybář po neúspěšném dni konečně ulovil rybku – byla to zlatá rybka, která prosila o svůj život a slíbila rybáři, že mu splní jakékoliv přání

pustí-li ji na svobodu. Muž se zamyslel a pak jí řekl, že by chtěl, aby byla postavena dálnice mezi Evropou a Amerikou, měl by usnadněné cestování za svým bratrem. Rybka se zasmušila a odpověděla, že to je přetěžký, téměř nesplnitelný úkol a neměl-li by nějaké jiné přání. Hodný rybář tedy požádal, aby ho naučila chápat jeho ženu. Tu se na něj rybka obrátila prosebným zrakem a otázala se – a chtěl bys tu dálnici šesti nebo osmi proudovou...?“ Vraťme se však k otázce nadřazenosti pohlaví. Podle sečtení všech hodnot osvětlující ženu a muže od vývoje až do dnešního stavu, dostáváme výsledek ve prospěch žen. Je to pouhé studené oznámení, které se rovněž může tvářet jedním nebo opačným směrem podle daných okolností, názorů, vývoje kultury, úpadku lidstva a podobně. Zatím však víme jedno: příroda je neúprosná a ze zákona přírody vyplývá, že nadřazeným pohlavím, můžeme-li to takto barbarsky říci, je nikoli muž, ale žena...

Sex... Sex... Sex...

Omnia vincit amor.

Všechno přemáhá láska.

Vergilius

Tři procenta populace naší planety nemá zájem o sex. Tato mikrokultura asexuálních lidí žije normálním životem a případně v platonické lásce. Zkrátka nemají potřebu pohlavního styku. Narozdíl od této skupiny je většina lidí sexuálně aktivní v mnoha rozdílných úrovních od vanilla po BDSM. Někde za účelem plození dětí, jinde pro potěšení a zábavu. Co nám přinášejí sexuální aktivity? Sex neznamená pouhý hormonální proces, ukojení pudů, zábavu a slast, ale má význam pro zdraví člověka. Mnozí z nás věnují drahý čas v tělocvičnách, kde se nejnudnějším možným způsobem zbavují nadbytečné váhy a posilují svaly. Podstatně zábavnější jsou sexuální aktivity, které posilují svaly. Kolik poloh, náročných pohybů a vypětí se vyžaduje při sexu znázornil Stefan Anitei. Při pouhých dvaceti minutách týdně spotřebuje tělo 7 500 kalorií ročně, to se rovná uběhnutí 120 km. Jeden akt spálí 200 kalorií, právě tolik se vydá při běhu v tělocvičně na běžícím pásu. Při sexu se vylučuje hojnost potu a ten nám pomáhá čistit póry přirozenou cestou a udržovat pokožku svěží a zdravou. Výzkum populace středního věku prováděný Queens University v Belfastu, dospěl k výsledku, že muži prožívající častý orgasmus mají poloviční podíl předčasných úmrtí oproti mužům bez, anebo velice malým počtem ejakulátů. Sex u žen působí jako omlazovací kúra – ženské tělo zdvojnásobí hladinu estrogenu, který působí blahodárně na její pokožku a vlasy. Sexuální aktivity působí na tvorbu feromonů vábících opačné pohlaví – více sexu znamená udržovat svou atraktivnost. Sex ostří smysly a působí jako utišovací prostředek při bolesti desetkrát účinnější než tabletky z lékárny. Těsně před orgasmem je chemickým procesem těla a činností hormonů vyloučen endorfyn zastavující pocity bolesti a migrény. Takže výmluva „...dnes mám bolení hlavy, miláčku...“ je pádným důvodem k erotické akci. Líbání podporuje tvorbu slin čistících zuby přirozeným způsobem bez chemikálií. Sexuální prožitek pomáhá snížit horečku a léčí astma. Mentální a citové zdraví je ovlivněno erotikou. Sex zabíjí stres, udržuje ideální hladinu cholesterolu, snižuje výskyt srdečních příhod, působí proti Alzheimerovu onemocnění, posiluje svaly a kosti, pomáhá udržovat oběh krve zejména v mozku, snižuje výskyt chřipky, posiluje imunitu těla, vylepšuje činnost jater močového systému, likviduje problém s nespavostí a vylepšuje kvalitu spánku. Sex bojuje proti výskytu rakoviny... Podle statistik bylo zjištěno, že muži ejakulující 21 krát měsíčně mají o 33% menší pravděpodobnost výskytu rakoviny prostaty, než muži se čtyřmi až sedmi ejakuláty měsíčně.

Sex provází člověka od narození, přes ranné dětství a pubescenci až do smrti. Vynecháme období dětských let, ale zastavme se krátce u těch dospívajících. Erotika a pohlavní vzněty za-

činají bouřit, smyslový zážitek se dostává do neurčita a vzniká nová psychická vývojová fáze – platonické zamilování, odvozeno od starořeckého filosofa Platóna (nar. 427 př.n.l., zemřel 347 př.n.l.). Platón věřil v lásku „nebeskou“ opěvující krásu charakteru a inteligence, která mohla vzniknout jen mezi muži a lásku „nízkou“ ukájející nátlak pudů. Z našich zkušeností vidíme, že se desetiletý hoch zamiluje do třídní učitelky, třináctiletá dívka je beznadějně zamilovaná rovněž do učitele, jedenáctiletá miluje zpěváka XZ, anebo osmiletý chlapec do osmadvacetileté sousedky. Mnozí známí lidé prožívali takto nejněžnější lásku Napoleon v devíti miloval sestřenicí svého otce, Goethe v deseti herečku Deronesovou, osmiletý Byron Mary Duffovou, desetiletý Tolstoj Inul ke Kátence... Jedenáctiletý Jean Jacques Rousseau (filozof, spisovatel, básník a komponista nar. 1712, zemřel 1778) ve své dialektičnosti již rozpoznal dvojí druh pocitů: erotický, platonicky intelektuální k dvaadvacetileté madam Vulsonovou a bolestně smyslný ke slečně Gotonové. V obou případech se rozvíjí touha po blízkosti milostného objektu. Erotická, u níž není konkrétního cíle tělesného styku a sexuální, úzce spojená s nutkáním k tělesnému styku. Platón a někteří další antičtí filozofové svým způsobem degradovali lásku na duševní pud zbavený jakékoli smyslnosti, který je vlastně touhou smrtelného člověka po nesmrtelnosti. Předmět lásky se netýká opačného pohlaví a láska muže k ženě je pokládána za nižší, neboť v sobě obsahuje sexuální chtíč...

Pubescence prochází dobou erotiky. Dívky si svěřují některá svá tajemství a hochy odsuzují pro jejich divokost. Hoši si nejlépe rozumí mezi sebou, sportují a věnují se svým záležitostem. Jejich ideálem bývají téměř vždy muži, zatímco u dívek to nejsou ženy, ale muži ušlechtilého, nikoli drsného typu. Toto duchovní oddělení tvoří přirozenou bariéru, která zabraňuje touze po tělesnosti mezi teprve vyvíjejícími se organismy. Hoši a dívky v pubertě hledají všechny dostupné informace o pohlavních věcech, tajně prohlížejí pornografické časopisy nebo stránky internetové pornografie, zájmy o nové a tajemné formy erotiky a smyslnosti vedou zákonitě k touze po ukojení. Fyziologické změny vyvolávají napětí, zvědavost a zájem o vlastní tělo pokračuje v experimentech daných už probouzející se sexuální fantazií včetně prvků BDSM. Velice často prohlíží svá těla před zrcadlem, hodnotí a obdivují se při pózování, vizuálně si představují zbožňovanou osobnost, které v představách nabízí oddanost a lásku. Mnohdy chtějí pro ni něco vykonat, nějak dokázat svou náklannost a trpět i fyzickou bolest. Jejich první láska často vzbuzuje masochistické projevy. Mučí svá těla, experimentují se svým přirozením nebo napodobují bondage (svazování) podle webových stránek. Vítají každou nepřítomnost rodičů, aby se mohli pohroužit do vlastního tajemství erotiky. Nenaplněná touha po smyslnosti je u obou pohlaví ukájena častou masturbací. J. J. Rousseau přiznává, že již v osmi letech projevil silné masochistické sklony v přítomnosti třicetileté dámy Lambercierové: „...trestání zvýšilo mou náklonnost k ní..., neboť k bolesti i ke studu poznal jsem přimíšenou smyslnost, jež působila, že jsem spíše toužil, než obával se trestu z její ruky..., k tomu všemu se mísil pud pohlavní..., Ležeti na kolenou před panovačnou milenkou, poslouchati jejich rozkazů, prositi ji za odpuštění, to byly pro mne velmi milé zábavy...“ Ještě nedávno se považovaly projevy tohoto druhu za abnormální vyžadující lékařskou a pedagogickou péči. Dnes jsou brány jako součást vývoje a výběru sexuální orientace.

Vliv na sexuální a erotické ohlasy má také úroveň společnosti a prostředí. Průměrný věk při ztrátě panenství nebo prvních pohlavních stycích se v tomto století rapidně snižuje. Mezinárodní statistiky (2011) uvádějí situaci v mnoha zemích a tady je jen několik z nich: Kanada a USA 16,4, Brazílie 16,5, Německo 17,5, Austrálie 16 u věkové kategorie narozených mezi roky 1981 - 1986, Nigérie 19,7, Japonsko 19,7, Čína 21,9, Indie 22, Malajsie 23. Vidíme tady zřetelný rozdíl kulturních a náboženských vlivů v různých státech. Mladí lidé od devatenácti do třidvaceti let mají nejvyšší sexuální aktivity: 95% žen, 80% mužů má sex už do věku devatenácti let, ale po dosažení pětadvaceti je jich 97% aktivních.

Sexuální revoluce konce minulého století dosáhla svého cíle, a v době porevoluční se otevírají cesty, postoje a názory, které mají jedno společné: „právo každého na rozkoš, slast, sexuální orientaci a životní styl.“ Někteří příslušníci starší generace, zejména ti, kteří žijí v bačkorovém stereotypu, dosud odsuzují „uvolnění mravů“ mládeže a moralizují své děti nebo vnoučata. Mladí pochopitelně žijí v těsném spojení z novým světem, do kterého ještě plně sociologicky nepatří, neuznávají stávající morálku a svým způsobem rebelují. Na mladých je patrná prudká akcelerace v pohlavním vývinu a sexuálních zkušenostech. Neúprosný život v technicky nabitěm světě plném pokušení, přístup k pornografii na internetu, erotikou prošípané filmy, reklamy, časopisy a v neposlední řadě nejbližší prostředí pomáhá vyvolat předčasnou sexualitu, což přináší odezvu v podo

Tělesná svoboda a krása bez tetování

Umělecké tetování vyjadřující příslušnost a lásku k Pacifiku

Robinsonův ostrov lidojedů

Náčelník vesnice – potomek lidojedů

Čtenářskými ohlasy ceněná kniha, umožňující nekompromisní pohled na sexuální chování člověka, jeho zvyky a psychologii v podmínkách života dnešní složité doby. Sexualita je zde demonstrována v obzorech, které se vymykají tradičním normám. Autor nevynechává ani ohlednutí do historie a na základě osobních průzkumů analyzuje moderní trend vztahu mezi mužem a ženou, odhaluje vážné problémy dané vlivem společnosti, kultury a náboženství.

V elektronické edici **Concert**, přinášející jako první v České republice vedle knižního textu filmové záznamy koncertních vystoupení, dosud vyšly v iBookstore tyto tituly:

René Lacko / *Live in Bratislava*
Laura a její tygři / *Big Bang!*
Veronika Harcsa & Bálint Gyémánt / *Live*
Eva Lindbergová & Jarmark / *Koncert pod hvězdami*
Majerovky / *Live at Kaštan*
Pepa Nos / *Rovnou za Nosem*
Pepa Nos / *Live at Balbínka*
Vojta Kid'ák Tomáško / *Živě v Balbínce*
Jakub Noha band / *Na věky?*
Slávek Janoušek / *Příjemný večírek*

Další naše e-tituly doplněné dokumentárními filmy:

Karel Čapek / *Pictures from Holland*
Karel Čapek / *Obrázky z Holandska*
Jan Herben / *Na dědině*
Miroslav Holub / *We'll Never Get Parts Like That Again*
Karel Čapek / *Bilder aus Holland*
Štěpán Příkazský / *Amerikán z Lužic*
Michal Huvar / *Afrikou na dohled*

Stáhněte si naši aplikaci **Carpe Diem Online**. Budete tak mít k dispozici deluxe verze našich titulů, mnohdy doplněných o unikátní koncertní záznamy, dokumentární filmy, interview, klipy a další exkulzivní materiály, to vše ve výjimečně grafické úpravě. Děkujeme.

Josef Kubík

V žáru erotiky

*Vydalo nakladatelství Carpe diem
jako svou 278. publikaci
v Brumovicích roku 2013
Vydání první*

www.carpe.cz

*Knihy, CD, DVD a e-knihy si můžete objednat:
Carpe diem, 691 11 Brumovice 175
tel.: 737 444 221; e-mail: carpe@carpe.cz*

Knihy pro iPad, doplněné filmy, koncertními záznamy, rozhovory,
autorským čtením, záznamy z archivů, fotografiemi a dalším bohatým
multimediálním obsahem, najdete v App Store v aplikaci Carpe Diem Online.

ISBN 978-80-7487-051-4 (epub)

ISBN 978-80-7487-052-1 (pdf)